

[Rosing]

har jeg et godt konkret forslag. Som bekendt har forsvaret ansvaret for kystbevogtningen og fiskeriinspektionen ved Grønland. Inspektionsskibet »Thetis« har ved tidligere lejligheder været anvendt til seismiske undersøgelser i havområdet omkring Grønland. Vi kunne tænke os, at den mulighed for at kombinere den nødvendige hævde af suveræniteten og kortlægningen af potentielle værdier i de maritime områder i det arktiske Grønland – og Færøerne for den sags skyld – blev mere permanent, med andre ord, at staten gik ind i et joint venture med den private sektor med det formål at øge mulighederne for en bedre fælles økonomi – hvad der kun kan være i finansministerens interesse – og samtidig få mulighed for at promovere dansk teknologi og knowhow i international sammenhæng; et sådant initiativ ville også kunne skabe muligheder for dansk værftsindustri.

Endnu et eksempel på samspillet mellem den offentlige og den private sektor er den aftale, som det grønlandske hjemmestyre og et dansk rederi har indgået om Atlantrafikken og vareforsyning af Grønland, det, der i dag hedder Royal Arctic Line.

Redegørelsen omtaler hensynet til svage og sårbare grupper. Det drejede straks mine tanker hen på en udstødt gruppe, som stort set får lov til at sejle sin egen sø – for at bruge endnu et udtryk fra statsministerens redegørelse. Det er de grønlandske domfældte, som i mangel af en lukket anstalt i Grønland nærmest bliver deporteret til afsoning af straffene i Danmark. Det i sig selv er i modstrid med ånden i den grønlandske kriminallov, hvor begrebet straf ikke eksisterer, men derimod begrebet foranstaltning til resocialisering. Endvidere opererer det grønlandske retsvæsen med tidsbestemte straffe for den nævnte gruppe, noget, som jeg betragter som en straf oven i straffen. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at appellere indtrængende til den nye regering om hurtigst muligt at tage skridt til i et tæt samarbejde med de grønlandske myndigheder at få løst dette alvorlige problem; jeg har selv ved gentagne lejligheder rejst problemet, og nu haster det altså med en løsning. For igen at bruge statsministerens ord er det en opgave, der skal løses, hvis vi skal kunne være vores samfund bekendt, og det gælder i denne forbindelse både det danske og det grønlandske samfund.

Nu jeg er i gang med at henvende mig til den nye regerings justitsminister – som desværre ikke er til stede, men hun skal nok få det at vide – vil jeg også appellere om, at vi meget hurtigt får løst det flove problem med Grønlands politis aflønning. Alle vil vide, at hjemmestyret har prioriteret en afskaffelse af det forhadte fødestedskriterium, altså en aflønning i forhold til, i hvilken del af det danske rige man er født. Det lykkedes, for så vidt angår de områder, der er overdraget til Grønland, men det er ikke lykkedes for et område, der hører ind under statens kompetence. Der er stadig i dag en betragtelig forskel i aflønningen af lokalt og tilkaldt mandskab i politistyrken, hvilket er helt uholdbart. Den mangel på politisk vilje, der hidtil har været fremherskende, kan forhåbentlig stryges med et pennestrøg af den nye regering.

I øjeblikket pågår der forhandlinger mellem vort økonomidirektorat i Grønland og Finansministeriet om bloktilskuddet for en ny 3-årig periode fra 1994 til 1996. Det er mit håb, at regeringen og landsstyret hurtigt kan afklare de udestående spørgsmål, så begge parter inden Landstingets forårssamling i april måned kan have en rettesnor for den økonomiske planlægning for de kommende år.

Endvidere skal der i løbet af dette år indledes forhandlinger om fornyelse af fiskeriaftalen mellem EF og Grønland. Det danske udenrigsministerium har i de hidtil afholdte forhandlinger været en god partner for os. Det er derfor vores formodning, at regeringen vil benytte sit EF-formandskab til allerede nu at sætte positive rammer for de kommende forhandlinger. Og vi håber selvfølgelig på et godt makkerskab, når forhandlingerne går i gang.

Jeg var glad for at høre statsministerens ord om den fjerde verden og de oprindelige folkeslag. Det er, som det blev sagt, i år FN-året for oprindelige folkeslag, og i den anledning er der iværksat en lang række arrangementer globalt, som vil fokusere på vilkårene for den fjerde verdens folk. Det er primært overgreb på basale menneskerettigheder, mennesker i den fjerde verden er udsat for.

FN har gennem de sidste ti år arbejdet ihærdigt på udformning af en rettighedserklæring for oprindelige folkeslag, og jeg vil gerne her anmode den danske regering om at være opmærksom på dette arbejde og give sin støtte til,